

Mestom zvoní smiech

Eva Kostolányiová

Môj slnečný lúč pozerá mi do okien,
Či mu niečo nepoviem, nepoviem,
Uplakanú tvár, poumýva v kúpeľoch,
Iba on vie, čo nás dvoch pomerí.

Tie zimné kvety krásne nech si kreslí mráz,
Kým slnenčný lúč hreje lásku v nás.
Jak fúka víchor fúka v tento zimný čas,
Môj slnečný lúč hladí nás.

Mestom zvoní smiech, noc už išla tíško spať,
Pod' sa so mnou pozerať, pozerať uhm...
Vonia ranný chlieb, detský spánok nevinný
Nik už Teba nevinní, nevinní.

Tie zimné kvety krásne nech si kreslí mráz,
Kým slnečný lúč hreje lásku v nás,
Jak fúka víchor fúka v tento zimný čas,
Môj slnečný lúč hladí nás.

Tie zimné kvety krásne nech si kreslí mráz,
Kým slnenčný lúč hreje lásku v nás.
Jak fúka víchor fúka v tento zimný čas,
Môj slnečný lúč hladí nás.